

Ansøgning om støtte til kunstudstilling 'Hard Rock'

Jeg søger om støtte til min første institutionelle soloudstilling på O – Overgaden Institut for Samtidskunst til juni. Med arbejdstitlen 'Hard Rock' vil jeg på kunsthallens øverste etage præsentere nye skulpturer samt rumlige greb der kommer til at ændre kunsthallens arkitektur radikalt.

Udstillingen åbner 7. juni og vil være åben til og med 4. august for offentligheden med fri entré. I anledning af udstillingen udgiver O-Overgaden en publikation med tekster der formidler udstillingen. Vi afholder en finissage for at afslutte projektet d. 4. August hvor jeg har inviteret britiske kunstner Adam Gallagher til at lave en performance der forholder sig til udstillingen.

Interessen bag udstillingen er at afklæde, demontere og støjdempe vestlige kulturelle emblemer for bl.a. det potente, det hårde og larmende, for at undersøge deres implicite logik. Med de rumlige greb vil jeg undersøge hvilken betydning og gestus ligger der i måden, vi bevæger os ind og rundt i Overgadens specifikke udstillingsrum på.

Den ene del af udstillingen tager udgangspunkt i en såkaldt 'double-neck guitar' - et instrument der rummer to guitarer i én. Oftest er det en 12-strengs og en 6-strengs, der er bygget sammen, så brugeren ikke behøver skifte guitar men har begge i én. Jeg er interesseret i dette hybridinstrument som et motiv, der med sin overdrevne overlegenhed og løfte om potenseret, bedre performance, bliver til en slags klodset parodi på sig selv. Double-neck guitarer er ofte specialfremstillede og dyrebare og kollapser for mig to ideer: øget acceleration og kapacitet samt den totale monetarisering af musikgenren 'rock', som vi også kender det fra Hard Rock Cafe's endeløse franchises. Helt konkret vil jeg skille instrumentet ad og arbejde skulpturelt med guitar- 'kroppen' separat, uden strenge, halse eller knapper – så den fremstår amputeret, i sin rene form for at undersøge den som billede. Repræsenterer en double neck-guitar således. en løsning på et problem eller et nyt problem? Kan vi stadig anse det som et instrument, et værktøj eller er skal vi forstå den som billede?

En anden del af udstillingen vil - som ét af de rumlige greb - bestå i, at genåbne 1. salens originale indgang, så entréen til udstillingen sker gennem husets brede hovedtrappe, fremfor den nuværende brug af sidetrappen. Ved at forskyde måden, man kommer ind i udstillingen på og helt konkret aktivere stedets historie og arkitektur, er tanken, at den vil føles mere intentionel og iscenesat. Mit andet større og mest centrale rumlige greb er at lave en installation i det midterste rum, af et opskaleret 'akustisk panel'. Her i overetagens ellers lyse og åbne rum vil det fremstå som en slags sænket loft, der presser udsyn og bevægelighed i 'lydens' tjeneste og skaber et 'dumt' og 'dumt' lavloftet rum. Konstruktionen bygges som en enorm molton-beklædt lofthængt kube, der strækker sig gennem midterrummet og ind i det bagerste rum.

Den sidste del af min udstilling består af 5–7 store skulpturer, der baserer sig på træskeletterne til det ikoniske Chesterfield sofasæt. Det vil vise det imperialistiske møbel i en nøgen præsentation, frarøvet sit skind og skum – alt det, der lover komfort og tryghed. Ligesom guitar-skulpturerne har møblet mistet sin funktion og fremstår alene som strukturen, der understøtter formen. Min intention er, at disse både kan rumme noget velkendt og fremmed – at de på én og samme tid kan være en invitation til hvile og stillingtagen.

Tilsammen afsøger og undersøger værkerne effektivitet, iscenesættelse og forholdet mellem den krop, der benytter sig af et instrument, et møbel eller en institution og disses egne proportioner.